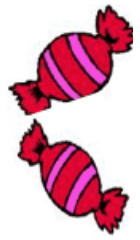

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:40	16:25	ירושלים
17:39	16:29	חיפה
17:41	16:40	תל אביב
17:42	16:41	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פְּרַשְׁת בְּשֶׁלַח - שִׁירָה <> טו' שְׁבִט הַתְּשַׁע"ג <> גְּלִיוֹן מִסְפָּר 66 <> שְׁנָה שְׁנִיָּה

וקְדָה לְמַחֲשָׁבָה - ט"ו בְּשֶׁבֶט הַגִּי'עַ

שְׁבֵת שְׁלוֹם לָכֶם, חֲבֵרֵי הַיְקָרִים וְהָאֱהוּבִים.

"כִּן הוֹלְכִים הַשּׁוֹתָלִים רוֹן בְּלֵב וְאֵת בִּיד, מִן הַעִיר וּמִן הַכֶּפֶר, מִן הַעֲמֶק מִן הַהָר, בְּטוֹי בְּשֶׁבֶט", כִּן יֵצְאוּ בְּשִׁירָה וּבְשִׁמְחָה אֶל הַיַּעַר הַסְּמוּךְ, לְנִטּוֹעַ שְׁתִּילִים חֲדָשִׁים. כְּשֶׁהִגַּעְנוּ הַתְּחַלְקֵנוּ לְקְבוּצוֹת וּמִיד הַתְּחַלְלֵנוּ לְנִטְעַ. לְפֶתַע בְּקֶשׁ הַמּוֹרָה שֶׁנִּפְסִיק וְנִתְרַבֵּז סְבִיבוֹ. כְּשֶׁסָּבְבֵנו אֹתוֹ, אָמַר הַמּוֹרָה: בְּמַדְרֵשׁ נֶאֱמַר: "כִּי תִבּוֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶּם". אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל: אֵף עַל פִּי שֶׁתִּמְצָאוּ אוֹתָהּ מְלֵאָה כָּל טוֹב, לֹא תֵאֱמָרוּ נִשְׁבַּח וְלֹא נִטְעַ, אֲלֵא הֵיוּ זְהִירִים בְּנִטְעוֹת שֶׁנֶּאֱמַר: "וְנִטְעַתֶּם כָּל עֵץ מֵאֲכַל". כֶּשֶׁם שֶׁנִּכְנַסְתֶּם וּמִצַּאתֶם נִטְעוֹת שֶׁנִּטְעוּ אַחֲרֵיכֶם, אֵף אַתֶּם הֵיוּ נוֹטְעִים לְבְנֵיכֶם, שְׁלֵא יֵאמַר אָדָם, אֲנִי זָקֵן, כִּמֹּה שְׁנַיִם אֲנִי חַי, מָה אֲנִי עוֹמֵד וּמִתְיַגֵּעַ לְאַחֲרֵיכֶם". אָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אֵת הַכֹּל עֲשֵׂה בְעִיתוֹ... שִׁיְהֵא אָדָם בּוֹנֵה וְנוֹטְעַ, זָכָה יִהְיֶה לוֹ, לֹא זָכָה לְאַחֲרֵיכֶם". אֲנִי זָכִינוּ וְנוֹלְדָנוּ בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, גְּדַלְנוּ בָּהּ וְאֲנִי מְרַגְּשִׁים עֲצֵמָאִים וְחִפְשִׁים. אֲךָ לֹא כִן הִיָּה בְּצִאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. כְּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל מְגַלִּים כִּי פִרְעֹה וְעַמּוֹ הַשִּׁיגוּ אוֹתָם, נִתְפָּסוּ לְחִרְדָּה. חֶלֶק מֵהֶם רָצוּ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה. הֵם בָּאִים אֶל מֹשֶׁה בְּטַעֲנָה קֶשֶׁה: "הַמְבַלֵּי אֵין קִבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בְּמַדְבָּר?!" לְאַחַר לִילָה מְתוּחָה, כְּשֶׁמְחַנְהָ מִצְרַיִם חוֹנָה סְמוּךְ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרַק עֲמוּד הָעֵנָן עוֹמֵד חוֹצֵץ בֵּין שְׁנֵי הַמְּחַנּוֹת, מֹשֶׁה פּוֹנֵה בְּתַפְלָה אֶל ה'. אֲךָ ה' אֹמֵר לוֹ שְׂאִין זֶה הַזְּמַן לְתַפְלוֹת, וְיֵשׁ לְהוֹבִיל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקִרְאָת הַנִּצְחוֹן הַגָּדוֹל. מֹשֶׁה נוֹטֵה אֶת יָדוֹ עַל יָם סוּף, וְה' עוֹשֶׂה נֶס וְקוֹרֵעַ אֶת יָם סוּף וּמוֹתִיר מַעֲבָר יָבֵשׁ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַעוֹבְרִים "בְּתוֹךְ הַיָּם". הַמִּצְרַיִם יוֹצֵאִים לְמַדְבָּר, אֲךָ בְּאֲשֶׁמְרַת הַבְּקָר, כְּשֶׁכָּל מְחַנְהָ מִצְרַיִם נִמְצָא בְּמִים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים אֶת דְּרָכָם אֶל הַחוּף, מְטִיל ה' מְהוּמָה בְּתוֹךְ הַמְּחַנְהָ הַמִּצְרַיִם. אוֹפְנֵי הַעֲגָלוֹת נִשְׁמָטִים וְהַתְּנַהּלוֹת מְרַכְבוֹת הַמְּלַחְמָה כְּבִדָּה. הַמִּצְרַיִם חֲשִׂים כִּי יָד ה' נִלְחַמְתָּ בָּהֶם, וְהֵם רוֹצִים לְנוֹס חֲזָרָה לְמִצְרַיִם, אֲךָ זֶה מֵאַחַר מִדֵּי. ה' מִצְוֶה עַל מֹשֶׁה לְנִטּוֹת שׁוֹב אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם, וְהַמִּים חוֹזְרִים לְמַצְבָּם הַטְּבָעִי, וְקוֹבְרִים תְּחִתֵּיהֶם אֶת מְחַנְהָ מִצְרַיִם. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂצוֹפִים בְּתַדְהֵמָה, מִתְמַלְאִים בְּרָגֶשׁ שֶׁל יְרָאָה וְאֲמוּנָה עֲזָה בָּהּ וּבְמֹשֶׁה עֲבָדוֹ. נֶס הַהַצְלָה הַמְּדֵהִים וְנִקְמַת ה' מֵהַמִּצְרַיִם, מְבִיא אֶת מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמִּירַת שִׁירָה. גַּם מְרִים הַנְּבִיאָה אֲחוֹת מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן נוֹטְלֵת תֵּף בִּידָהּ, וְכִשְׁהִיא סוֹחֶפֶת אַחֲרֶיהָ אֶת כָּל נְשֵׁי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, הִיא שָׂרָה שִׁיר שְׁבַח וְהוֹדִיָּה לָהּ. הִנֵּה אֲנִי זָכִינוּ וְרָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ שֶׁהִבְטַחְתָּ ה' לְאַבוֹתֵינוּ שְׂאָרֶץ יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה לְזֶרְעֵם הַתְּקַיִם, וְעַל כֵּן כָּלְנוּ יַחַד נִפְתַּח בְּשִׁירָה: "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הִינּוּ כְּחוֹלְמִים, אֲזִי יִמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה".

לְהַתְּרָאוֹת בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּעֵלוֹן פְּרַשְׁת יְתָרוֹ, יוֹנְתָן.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החיזה בפרשה

1. מי השקיף, אך בלי משקפת?
2. המצרים טבעו בים סוף כמו שני דברים נבדים המכניסים למים. מהם דברים אלו?
3. השבת חל ט"ו בשבט, חג האילנות. איזה עץ משבצת המינים מזכר בפרשה?
4. איזו מצנה, אותה אנו מקימים בסעודת שבת, נלמדה מהמן במדבר?
5. מה הניחו למשמרת ומה נכתב לזכרון?

הדרש והאזרה

יש אדם המאכיל את אביו מאכלים משבחים ואין מעשיו נחשבים טובים וראויים. ויש אדם המעביר את אביו עבודה קשה ונחשבים לו מעשיו ראויים וטובים. הכיצד?

שהיה אדם מאכיל את אביו מאכלים משבחים, אך כששאל אביהו מהיכן הם - ענה לו בגסות. ואלו אדם אחר היה טוחן ברחים, והגיע אליו שליחו של המלך בחפשו עובדים לעבודה בזויה ומשפילה.

אמר אותו אדם לאביו: "לך אתה וטוחן ברחים, ואני אלך לעבד אצל המלך, שאתבזה אני בעבודת המלך הבזויה - ולא אתה". כן, שלמרות שהיה אותו אדם מעביר את אביו ברחים היו מעשיו נחשבים טובים וראויים.

(על פי תלמוד ירושלמי פאה פרק א', דף ג')

הפתגם השבועי

כל האומר שירת הים בשמחה ובעצמו מרגיש כי הוא נצול ופרעה נחילו טבעו בים ואומר שיכה מכפרין לו כל עוונותיו. (הר' מקוצק)

גשילי הפרשה

ה' מוביל את בני ישראל בדרך עקיפה שלא יבולו ממלחמה בפלשתים. עמוד הענן ביום ועמוד האש בלילה, הראו לישראל את הדרך. המצרים רודפים אחריהם עד שהשיגו אותם ליד הים. בני ישראל שאלו את משה: מדוע הוצאתנו ממצרים? משה ענה שהם יראו את ישועת ה'. עמוד הענן עמד בין המחנות. ה' אמר למשה להמשיך ולנסע. משה הרים את ידו על הים והים נבקע. בני ישראל נכנסו לתוך הים והמצרים אחריהם. ה' צנה ומשה הרים שוב את ידו והים פסה את המצרים. בני ישראל שרו את שירת הים ומרים והנשים שרו גם הן שיר שבח לה'. במקרה ה' אמר למשה להשליך עץ לתוך המים והמים המתקו. באלים, בני ישראל התלוננו נגד משה ואהרן וה' המסיר לבני ישראל מן ושלח להם שלו. ביום ששי בני ישראל לקטו פירות פפולה והמן נשמר ליום השבת. ה' צנה את ישראל לשמר את השבת. ה' צנה את משה לשמר מן למשמרת. בני ישראל שוב התלוננו שאין להם מים. ה' אמר למשה להכות בסלע ויצאו מים מהסלע. עמלק נלחמו בישראל, כל זמן שמשנה הרים את ידיו בני ישראל נברו וכאשר משה הוריד את ידיו עמלק נברו. כאשר משה התעניף, הוא ישב על אבן ואהרן וחוור תמכו בידיו עד שמשנה ובני ישראל נצחו את עמלק.

ספור לשון השבת

העולם הטבע והאדם יום אחד, כמה ימים לאחר השחרור ממחנה הרפז, הייתי מהלך בין גאות דשא מלבליים אל עבר העיר הקרובה למחנה. עפרונים חגו בשמים ושמעתי אותם פוצחים ברנה. סביבי לכל מלוא העין לא היה איש. לא היה דבר זולת הארץ והשמים הרחבים ושרת הציפורים והמרחב הגדול. עמדת על עמדי, הסתכלתי סביב, נשאתי עיני אל השמים ואחר כרעתי על ברפי. באותו רגע לא ידעתי הרבה על עצמי ועל העולם, רק פסוק אחד היה מהדהד ברוחי, פסוק אחד ויחיד: "מן המיצר קראתי י'ה, ענני במרחב י'ה". לא אזור עוד, כמה זמן כרעתי בדרך ושננתי פסוק זה. אך יודע אני, כי ביום ההוא, בשעה ההיא, החלו חיי החדשים. צעד צעד הלכתי קדימה עד כי שבתתי והייתי צור אנוש.

(אדם מחפש משמעות וקטור פרנקל. "חוויות ממחנה הריכח")